

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

300 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **Mk 8000**, z odnośz. do domu **Mk 9000**. Zamiejscowa **Mk 9000**. Zagranicą **Mk 13.000**.

Nr. 28. — Rok VI.

Kraków, piątek 23 lutego 1923 r.

Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Nowe uniformy sowieckie.

Zimowy (na lewo) i letni (na prawo) uniform piechoty bolszewickiej.

Mundury oficerów i szeregowych marynarki sowieckiej.

Ślub dożywotniego skazańca.

(Objaśnienie wewnątrz numeru)

Władukt kolejowy Trisana w Alpach Koło Zirlberg.

Litwini napadają dalej na nasze wojska.

Wilno. (PAT.).

Wczoraj o godz. 16 dwa oddziały litewskie wykonały napad na wieś Kalańce. Atak trwał około godziny, przyczem Litwini użyli ciężkiej artylerji i karabinów maszynowych. Nasza policja i bataljony celne atak odparły. Pozatem panuje spokój.

Telepata Eryk Hanussen, którego występy we Wiedniu wywołały szereg skandali,

INFORMACJE POLITYCZNE.

Początek naprawy Rzeczypospolitej.

W sprawie zmiany ustawy o redukcji szynków.

Dnia 27 stycznia 1922 r. uchwalił Sejm Ustawodawczy jednogłośnie ustawę o ograniczeniach w spożyciu i sprzedaży alkoholu.

Cociaż ustawa ta — jak wiele innych — wykazuje duże braki, to jednak sam fakt podjęcia przez Sejm walki z alkoholizmem powitany został jak najlepiej przez szerokie warstwy narodu, zwłaszcza kobiety, które jako żony i matki najczęściej odczuwają ujemne skutki pijalstwa.

Zasadniczym punktem wymienionej ustawy była znaczna redukcja szynków (jeden na 2500 mieszkańców.) Redukcja ta miała być skuteczniona do końca ubiegłego roku.

Zaraz po uchwaleniu ustawy szynkarze, rozpoczęli przeciwko niej energiczną walkę. Jest rzeczą powszechnie wiadomą, że podczas wyborów obiecywali oni poparcie tym stronnictwom i kandydatom, którzy obowiązywali się poprzeć ich zabiegi około zniesienia niewygodnej dla szynkarzy ustawy. Widocznie starania te nie pozostały bez skutku, bo zaraz po wyborach rozszalała się wiadomość, rozpowszechniona przez szynkarzy, że ustawa wykonana nie będzie. Zachowanie się rządu w tej sprawie było również podejrzane. Wprawdzie t. zw. komisje antyalkoholowe rozpoczęły swą działalność i ustaliły według mechanicznego rachunku ilość szynków na poszczególne powiaty, ale też i na tem się skończyło. Jedno z wbjewództw zupełnie wyraźnie poleciło starostwom czekać na... dalsze instrukcje.

Te niewyraźne, ale przejrzyste praktyki skłoniły mnie do tego, że na posiedzeniu Sejmowej Komisji zdrowia publicznego zainteresowałem p. ministra dr. Chodźkę: czy prawdą jest, że rząd zamierza wnieść projekt zmiany ustawy przeciwalkoholowej i że skutkiem tego ustawy tej nie wykonuje się?

Interpolację moją poparł socjalistyczny poseł dr. Bobrowski, wiceprezydent miasta Krakowa.

Pan minister oświadczył, że nic mu nie wiadomo o zamiarach rządu w tym kierunku i obiecał po porozumieniu się z ministerstwem skarbu złożyć w tej sprawie bliższe wyjaśnienie.

Podkreślam tutaj, co będzie bardzo ważnym dla dalszego toku sprawy, że wykonanie powyższej ustawy należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Na następnym posiedzeniu komisji dnia 13 b. m. zadałem identyczne pytanie panu wice ministrowi dr. Bujalskiemu (pan minister Chodźko był już na urlopie). Otrzymałem znowu tę samą odpowiedź, że ministerstwo nic nie wie o zmianie ustawy. Tu następuje sesacyjny zwrot.

Nazajutrz t. j. 14-go lutego Rada ministrów pomiędzy innymi zatwierdziła projekt zmiany ustawy antyalkoholowej.

Czytając o tem w dziennikach, przetarłem oczy ze zdumienia.

Jakto? Minister, do którego resortu dana sprawa należy, oświadcza działając, że nie wie nic o zmianie ustawy, a jutro Rada ministrów w której i on zasiada zmianę tę uchwala?

I to jeszcze jaką zmianę! Ograniczenie sprzedaży w soboty i niedziele zniesione, a jeden szynk będzie wypadał już nie na 2500 lecz na 1000 mieszkańców!!

Nie mam powodu najmniejszego przypuszczać, aby pan minister i wice minister zdrowia publicznego powiedzieli nieprawdę.

Kto zatem w ich „zastępstwie“ wniósł projekt zmiany ustawy na Radę ministrów? Dowiemy się o tem zapewne w niedługim czasie. Na razie widzimy, że zabiegi szynkarzy, którym posłowie mniejszości narodowych dali w tym kierunku wyraźne obietnice, znalazły w obecnym rządzie chętny posłuch.

Cała sprawa jest prawdziwym skandalem — Dotychczas widzieliśmy, że mniejszości chcą stworzyć sobie u siebie państwo w państwie. Nie przypuszczaliśmy jednak, aby tak szybko uda-

ło im się stworzyć rząd w rządzie, i to nie byle jakim, bo w „rządzie naprawy Rzeczypospolitej“.

Bo czyż nie „rządem w rządzie“ należy nazwać takie zjawisko, że ministrowi narzuca się projekt ustawy z jego resortu, projekt, którego nie widział na oczy i o którym na jednym posiedzeniu — rzecz prosta — nie może wydać należytej opinii? Być może, jak to już na wstępie wspomniałem — obecna ustawa wymaga pewnych poprawek. Sądzę jednak, że olbrzymia większość społeczeństwa polskiego opowie się za utrzymaniem głównego punktu tej ustawy t. j. zmniejszenia liczby szynków.

Wie o tem zapewne i rząd i stąd ta tajemniczość i pośpiech i to „omijanie przeszkód“ t. j. ministerstwa zdrowia publicznego.

Na szczęście jest jeszcze Sejm, który — mam nadzieję — mniej będzie czuły na zagrożone interesa różnych szynkarzy, a natomiast wnikliwie w położenie polskiego ludu, dla którego szynk jest nieszczęściem i przekleństwem!!

Zanim to nastąpi, niech zabiorą głos instytucje i organizacje społeczne i kulturalne.

M. Kozłowski, poseł na Sejm.

Pomoc rządowa dla przemysłu.

Warszawa. (PAT.).

Przemysł otrzymał od pocztowej Kasy Oszczędności w r. 1922 kredytu na sumę 16.606 i 8/10 milionów. Z tego najwyższą sumę otrzymał przemysł spożywczy, bo 3.306 milionów. Przemysł maszynowy 3.243 milionów, przemysł chemiczny 1.884 milionów, przemysł amunicyjny 1.040 milionów, przemysł mineralny

1183 i 5/10 milionów, przemysł drzewny i snycerski 1.047 milionów, przemysł elektryczno-techniczny 785 milionów, włókienniczy 403 miliony, budowlany 563 miliony, hutniczy 587 milionów, górniczy 646 milionów, garbarski 262 milionów, inne gałęzie przemysłu 757 milionów.

Pośrednictwo rządu w kryzysie górniczym.

Katowice. (PAT.).

Przybył tutaj z Sosnowca minister Darowski i odbył konferencję z wojewodą Schultsem i wicewojewodą Żurawskim w sprawie sytuacji aprowizacyjnej i stosunków pracy. W Sosnowcu minister Darowski odbył konferencję z przedstawicielami górników, skłaniając ich do umiarkowanych żądań, aby nie powodować bardzo wysokich cen węgla, co wpływa hamująco na produkcję w przemyśle. Górnicy żądają 150%. Rada przemysłowców górniczych daje 90%. Jest nadzieja, że w najbliższych dniach dojdzie do kompromisu. Górnicy i robotnicy złożyli p. ministrowi Darowskiemu oświadczenie o konieczności bezwzględnej walki z drożyzną wskazując, że ogół robotniczy w ostatnich tygodniach odżywia się wyłącznie chlebem i kartoflami. Przeszło 50% zarobków górnika idzie wyłącznie na kupowanie chleba. P. minister Darowski przyrzekł wszcząć akcję pośredniczącą.

Potrzeba wydatniejszego kredytu na aprowizację miast.

Warszawa. (PAT.).

Dnia 20 bm. prezes Tow. aprowiz. miast, p. Rudolf Jabłoński, w imieniu tegoż Tow. złożył nadzwyczajnemu komisarzowi do zwalczania drożyzny memoriał uzasadniający potrzebę udzielenia Towarzystwu wydatniejszego kredytu, celem umożliwienia, ewentualnie rozszerzenia akcji aprowizacyjnej większych ośrodków miejskich.

Sledztwo w sprawie archimandryty Smaragda ukończone.

Warszawa. (PAT.).

Sledztwo w sprawie archimandryty Smaragda, zabójcy metropolity Jerzego, prowadzone przez sędziego sledczego dla spraw szeregowej wagi, Luxenberga, znajduje się w stadium zakończenia, w trybie przewidzianym przez sądy doraźne i w tych dniach sprawa znajdzie się w urzędzie prokuratorskim.

Jaworzyna musi należeć do Polski.

Zakopane. (PAT.).

Burmistrz miasta Zakopanego poseł Medard Kozłowski na bankiecie wydanym z okazji zakończenia zawodów narciarskich wygłosił toast, w którym zwracając się do przedstawicieli prasy, podkreślił sprawność i szybkość, z jaką podawano dziennikom wiadomości o wyniku zawodów, poczem rzekł między innymi: Do Tatr przyjeżdżają nie tylko jednostki wybrane, przyjeżdżają tutaj także po zdrowie moralne i po odrodzenie fizyczne szerokie rzesze ludu ze Śląska, z Wilna i z Kaszub, oraz tysiące młodzieży polskiej. Jeżeli chcemy odpowiedzieć godnie zadaniu, jakie stąd spada na nas, musimy rozszerzyć nasz stan posiadania w Tatrach. Granica Tatr musi sięgać nie jak dotąd po Rysy, ale dalej przez Szczyt Łowdowy. Jaworzyna musi należeć do Polski. Rozstrzygnięcie jest bodaj bliskie. Panowie przedstawiciele prasy, Waszym zadaniem jest uzgodnić opinię publiczną i kierowników polityki naszej w ten sposób, aby rozstrzygnięcie to wypadło po linii słusznych żądań polskich. — Wznoszę toast na cześć prasy polskiej.

Przygotowania do wysiedlenia obcokrajowców.

Warszawa. (PAT.).

Władze administracyjne poczyniły już wszelkie zarządzenia, mające na celu wykonanie znanego okólnika MSW. w sprawie wysiedlenia obcokrajowców. Okólnik ten, jak wiadomo, przewiduje dla pewnej kategorii obcokrajowców ostateczny termin dobrowolnego wyjazdu z Polski oznaczony na dzień 15 kwietnia b. r. Sprawa przymusowego wysiedlenia obcokrajowców wspomnianej kategorii stanie się aktualną dopiero po upływie tego terminu. W związku z powyższym odbędzie się w Warszawie we środę dnia 21 bm. zjazd kierowników wydziałów bezpieczeństwa, na którym otrzymają oni szczegółowe instrukcje w sprawie wykonania ostatniego okólnika M. S. W.

Sowiety tęsknią za Dąbalem.

Moskwa. (AW.).

27 b. m. ma być dokonana wymiana personalna 23 osób. Strona rosyjska wydaje 23 Polaków skazanych przez sądy sowieckie na karę śmierci, za taką ilość bolszewików więzionych w Polsce. Władze sowieckie nastają na jak najprędze wydanie posła do Sejmu warszawskiego, komunisty Dąbala.

Rokitniańczycy wracają z ziemi obcej do Polski.

Czerniowce. (PAT.).

Wezorem odbyła się w Czerniowcach uroczystość przewiezienia na dworzec zwłok bohaterów z pod Rokitny. W pochodzie wzięli udział władze cywilne i wojskowe, cały garnizon miasta, oraz nieprzebrane rzesze ludności. Zwłoki przewieziono z kościoła na dworzec na lawetach armatnich. W kościele wygłosił podniosłe kazanie ks. Łukasiewicz. Przy zwłokach przemawiali imieniem armji rumuńskiej generał Mircescu, konsul polski Lorentowicz, prezes Rady Narodowej Czorkawski, i wreszcie prezes Komitetu Rokitniańskiego Włoszkiewicz. Zwłoki wynieśli na swych barkach oficerowie rumuńscy. Sklepy na ulicach, które przechodził pochód żołnierzy były zamknięte.

Opór Niemców słabnie.

Drogie wizyty ministerjalne. — Bojkot Francuzów przez kupców był skutkiem terroru nacjonalistów.

Paryż. (AW).

Rząd rozważał projekt generała Degoutté, według którego wobec miast w Zagłębiu, przyjmujących ministrów, mają być stosowane sankcje w formie kontrybucji.

Düsseldorf. (AW.)

Agencja Havasa zamieszcza wiele mówiący komunikat, który świadczy że opór Niemców poczynił zupełnie maleć. I tak: dyrektor Urzędu cłowego w Bechum, oświadczył władzom okupacyjnym, że zgadza się przyjmować ich polecenia nawet w języku francuskim. Wydawca pisma „Maatrischer Sprecher“ zwrócił się do władz francuskich z prośbą o pozwolenie na

wydawanie nadal pisma. W swojej prośbie zaznaczył wydawca, że zupełnie rozumie powody kroku władz okupacyjnych, oraz złożył oświadczenie, iż w przyszłości dyrektor pisma i naczelny redaktor będą osobście odpowiedzialni za ogłoszone artykuły. Również i tak przez prasę niemiecką rozdmuchiwany do wielkich rozmiarów bojkot Francuzów w Essen, przez tamtejszych kupców zrobił kompletne fiasko. Kupcy ustąpili zupełnie, będąc zadowolonymi, że mogą znaleźć zbyt na swoje towary. W motywach swojego kroku podali, że zmuszeni zostali do bojkotu Francuzów i Belgów przez terror nacjonalistycznych organizacji.

Anglja nie wierzy niemieckim lamentom.

Węgiel z Zagłębia idzie do Włoch i Holandji. — Magazyn broni.

Leafield. (PAT).

„Times“ pisze w sprawie odszkodowań niemieckich: Anglja jest głęboko przejęta sprawą Ruhry i z niecierpliwością wygląda możliwego jej ukończenia. Nie wiemy, jakie są rzeczywiste żądania Francji. Oficjalnie szuka ona odszkodowania w Zagłębiu. W tej kwestji mogłyby Niemcy coś uczynić same dla poprawienia sytuacji. Rząd niemiecki zaś czyni na ślepo obstrukcję, widocznie w nadziei, że pewna pomoc nadejdzie z zewnątrz, ale Niemcy zapominają, że cały świat jest głęboko przekonany o tem, że Niemcy w sprawach odszkodowań zawsze postępowali nieszczerze.

To wrażenie nie zatario się z powodu wypadków w Zagłębiu Ruhry. Propozycje odszkodowawcze Niemców były zawsze spóźnione i nie-

zadowolające i wysiłki rządu Cuna, celem opracowania finansowych projektów były udaremniane opozycyjnym stanowiskiem finansjery i przemysłowców niemieckich. Sytuacja mogłaby być zupełnie wyjaśniona, gdyby Niemcy zechciały dać poważne propozycje, oparte na gwarancjach i poważnych zapewnieniach niemieckiego przemysłu.

Düsseldorf. (PAT).

Wczoraj odjechał z Zagłębia Ruhry jeden pociąg z węglem do Francji, sześć pociągów do Włoch i pięć do Holandji.

Essen. (PAT).

Podczas ostatniej rewizji dokonanej w koszarach policji bezpieczeństwa, wykryto 300 rewolwerów, 300 szabel, 100 strzelb, dwa kulomoty i dwa pistolety szybkostrzelne.

Litwini dyrygują już Radą ambasadorów.

Paryż. (PAT).

Rząd litewski zażądał natychmiastowego zwołania Rady Ligi Narodów dla przedstawienia jej sprawy strefy neutralnej, która to sprawa, zdaniem rządu litewskiego może przerodzić się w konflikt zbrojny. Drumond wyjechał z Biarritz do Genewy. W kołach zbliżonych do Ligi Narodów przypuszczają, że zwołanie Ra-

dy jest mało prawdopodobne ze względu na to, że w czasie ostatniego zebrania Rada zajęła już definitywne stanowisko w sprawie strefy neutralnej, oznajmiając przez usta Vivianiego, że w razie zbrojnej opozycji ze strony Litwy ta ostatnia ściągłaby na siebie najostrejsze sankcje przewidziane przez pakt o Lidze.

Kapitulacja sojuszników wobec Litwy.

Paryż. (PAT).

Rząd Kłajpedy powiadomił konferencję ambasadorów, że gotzi się (!) na decyzję, przyznającą terytorjum Kłajpedy Litwie i śle delegatów do Paryża dla omówienia z przedstawicielami Polski sprawy organizacji tranzytu morskiego i rzecznoego oraz ustroju portu w Kłajpedzie.

Deputowany Henri Lorin krytykuje w „Le

Journal“ decyzję konferencji ambasadorów w sprawie Kłajpedy, przedstawiając tę decyzję jako cofnięcie się sojuszników wobec Litwy, pozostającej pod wpływem Niemiec. Uważa on, że nieprawdopodobną rzeczą był konflikt ze strony Sowietów i że Polska mogła z pożytkiem interwenjować wraz z sojusznikami przy regulowaniu sprawy Kłajpedy.

Skutki zwłoki w uregulowaniu granic wschodnich Polski.

Posel Zamojski zwraca uwagę Konferencji ambasadorów na litewską politykę gwałtów.

Paryż. (PAT).

Wobec tendencyjnych informacji, rozpowszechnianych przez rząd litewski w sprawie rzekomych intencji agresywnych Polski oraz wobec poważnej sytuacji, wytworzonej w strefie neutralnej przez stanowisko Litwy, poseł pol-

ski w Paryżu Zamojski zwrócił uwagę konferencji ambasadorów na to, że wszelka nowa zwłoka w uregulowaniu sprawy granic Polski mogłaby zagrażać pokojowi i zachęcić Litwinów do prowadzenia w dalszym ciągu polityki gwałtów, jak w Kłajpedzie.

Angielski generał w niewoli litewskiej.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Nareszcie nadeszła wiadomość o losach generała angielskiego Cartona de Wiart, który udał się na terytorjum pasa neutralnego i stamtąd nie wrócił. Otóż gen. W. dostawczy się do

Przeczyszek wpadł w ręce wojskowych strzelców litewskich t. zw. „szaulisów“, którzy go tam aresztowali i odsławili do Kowfa. Tam na skutek interwencji miejscowego przedstawiciela angielskiego, został uwolniony i dziś wieczorem ma przybyć do Warszawy drogą na Tczew.

Litwa niezadowolona mimo przyznania jej Kłajpedy.

Manja wielkości na tle suwerenności.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Dziś rano pojawiły się prywatne doniesienia, jakoby Litwa odrzuciła warunki Rady Ligi Narodów w sprawie Kłajpedy, rzekomo z tego względu, że warunki te naruszają jej suwerenność w stosunku do Kłajpedy na korzyść Polski. Nasze sfery oficjalne do późnego wieczora nie otrzymały urzędowego potwierdzenia tej wiadomości.

Od roku do 15 lat kary otrzymają paskarze ale... w Niemczech.

Berlin. (PAT).

W Komisji prawniczej parlamentu niemieckiego zajmowano się sprawą zwalczania lichwy, paskarstwa i nieodwołanego wywozu artykułów pierwszej potrzeby. Za przestępstwa te przewidziane są kary od trzech miesięcy do 15 lat więzienia, albo grzywny w wysokości 100.000 marek i więcej. Każdy wyrok i kłaj (publikowany w prasie oraz plakatami na koszt skazanego. W razie przeprowadzenia się zasądzonemu w okresie 1 roku do innej miejscowości publikacja wyroku nastąpi i w tej miejscowości również na koszt zasądzonemu. Poza tem przyjęto wniosek bałwarskiej partji ludowej, według którego winni wywózienia bez ośmionych pozwoleń artykułów żywności karani będą domem karnym do 5 lat oraz grzywną co najmniej w wysokości 50.000 Mk. Grzywny mogą być wyznaczane bez ograniczenia. Wniosek o karę śmierci na paskarzy został odrzucony.

Zwłoki min. Raszina będą spalone.

Praga. (PAT).

Ze względu na to, że minister Raszin zarządził w testamentcie, iż zwłoki jego mają być spalone, duchowieństwo katolickie odmówiło udziału w pogrzebie.

„Kontrakty kijowskie“ w sowieckim wydaniu.

Niezwykle reklamowane przez prasę sowiecką, słynne dawniej „Kontrakty kijowskie“ zo stały otwarte dnia 18 bm. Otwarcia dokonał delegat Rady komisarzy ludowych z Charkowa p. Goldberg. Prezes Rady kom. lud. Rakowakij ostantacyjnie wyjechał z Kijowa w przeddzień otwarcia wystawy.

W pierwszy dzień targów zebrało się na placu około 5000 osób, które rozpędzali konni policjanci. Zaproszeni goście zagraniczni nie mogli wogóle dostać się do wnętrza pawilonów, które są zresztą puste.

Jeżeli w najbliższych dniach nie nadejdą towary (co jest prawie pewne), to cały jarmark ograniczy się do uroczystego otwarcia i równie uroczystego zamknięcia, jako zwykły bluf sowiecki.

„Zagraniczni“ goście składają się z 12 Polaków, 1 Francuza i 1 Austriaka, wszystkich mieszkających stale na Litwie.

100-procentowa podwyżka taryfy kolejowej.

Warszawa.

Ministerstwo kolei zarządziło w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i Ministerstwem przemysłu i handlu podwyższenie od 1 lutego taryf osobowych i bagażowych o 50 proc., a równocześnie zgłosiło wniosek o podwyższenie o 100 proc. taryf towarowych z dniem 1-go marca br. Wniosek ten był przedmiotem obrad komisji taryfowej państwowej rady kolejowej dnia 10 bm. i jednoomyślnie uznany został za słuszny. Pewne różnice zdań ujawniły się co do wymiaru taryf, projektowanych na eksport przetworów naftowych, których podwyżka projektowano na tylko 75 proc. celem poprawy ich wywozu za granicę. Z uwagi jednak, że nierównomierne podwyższenie taryf uniemożliwiłoby ustosunkowanie między obciążeniem nowych taryf, przedstawiciele ministerstwa skarbu,

przemysłu i handlu oraz kolei uznali konieczność wprowadzenia jednolitej skali podwyżki. Równocześnie jednak celem pewnych rekompensat dla wywozu przetworów naftowych przez Gdańsk morzem, wskazali na możliwość przyznania zwrotu pewnej części przewoźnego w sumie półtora tysiąca marek za każde 100 kg. przetworów naftowych droższych i 800 M. za każde 100 kg. przetworów naftowych tańszych. Przeliczenie na tych podstawach taryf kolejowych będzie wprowadzone w życie z dn. 1-go marca br.

Warszawa. (PAT).

Z ministerstwa kolei komunikują: Wskutek wzrostu drożyzny i temsamem kosztów eksploatacji kolei, zamierzone podwyższenie od 1. marca tylko taryf towarowych okazało się niedostateczne, do pokrycia niedoboru. Z tego powodu Ministerstwo kolei zmuszone jest podnieść równocześnie o 100 proc. taryfy osobowe

Nowe podatki.

Podatek majątkowy, podatek od nieruchomości. — Podwyższenie wszystkich opłat skarbowych do norm przedwojennych. — Określenie wartości złotego polskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Projekt ustawy o naprawie Skarbu w ostatecznej swej redakcji uległ pewnym zmianom, a mianowicie dzieli on się obecnie na następujące działy: 1) Budżet, 2) stały miernik w budżecie, 3) przedsiębiorstwa państwowe, 4) oszczędność, 5) wzmoczenie dochodu, 6) sposoby pokrycia deficytu.

W tej ostatecznej formie projekt był dziś rozpatrywany przez Radę Ministrów, która jednak nie poczyniła w nim zmian zasadniczych. Uległy natomiast zmianie pewne przepisy wykonawcze.

Miernik złoty,

według ostatecznego projektu, będzie stosowany jedynie przy obliczaniu dochodów państwowych, oraz przy określaniu ostatecznej nieprzekraczalnej granicy wydatków. W innych dziedzinach skarbowości wprowadzenie miernika złotego nie jest obecnie przewidziane.

Celem pokrycia deficytu ustawa przewiduje wprowadzenie

nowych podatków,

przedewszystkiem jednorazowego, nadzwyczajnego podatku majątkowego. Poza tem podatek od nieruchomości miejskich w wysokości 3% od czynszu, pobieranego przed wojną. w zlocie. Ostatni podatek, pobierany był dotychczas przez władze samorządowe.

Ponadto ustawa przewiduje podwyższenie wszelkich podatków dotychczasowych oraz wszelkich opłat skarbowych, monopolowych, podatków pośrednich,

do norm przedwojennych.

Wartość złotego polskiego, według ostatnich postanowień ma być obliczona na podstawie skróconego

indeksu cen hurtownych

w ten sposób, że zostanie utworzona lista 19 zasadniczych towarów, których cena przedwojenna przyjęta zostanie za 100 punktów, średni zaś stosunek obecnych cen tych artykułów do cen przedwojennych w danym okresie uznany będzie jako wskaźnik do określenia wartości złotego polskiego.

Czesi przyznają się do Kopernika.

Warszawa.

Pisma czeskie pomieściły obszerny artykuł na cześć Kopernika.

Wszystkie zaznaczają, że rodzina Kopernika jest czeskiego pochodzenia i dopiero później przeniosła się do Polski. Uczyńcie to miał dziełek wielkiego astronoma.

(Przypomina się mimowoli anegdota o Kolumbie, którego w Ameryce powitali tamtejsi mieszkańcy słowami: „Mysem tadi, pane Kolumbus“).

Francuzi drukują nowe banknoty.

Paryż. (PAT).

Senat uchwalił projekt upoważniający rząd do wypuszczenia w 1923 r. krótkoterminowych bonów na sumę 13 miliardów franków.

Zwyżka marki polskiej jest objawem normalnym.

(Wywiad „Gońca Krakowskiego“ z Prezydentem Izby Handl. w Krakowie).

Solidarność sfer bankowo-handlowych. — Miernik złoty pomysłem szkodliwym. — Polityczny podkład zwyżki walutowej w Polsce.

(a.) W sprawie miernika złotego, który zamierza w niedługim czasie wprowadzić rząd oraz w sprawie zwyżki marki polskiej, jaka się dała zauważyć ostatnio na giełdzie europejskiej, zwróciliśmy się wczoraj do Prezydenta Izby Handlowej i Przemysłowej p. Epsteina z prośbą o kilka informacji i o jego w tych sprawach opinie.

Jesteśmy oczywiście zupełnie solidarni — oświadczył Prezydent — z oświadczeniami, jakie parę dni temu złożył imieniem sfer finansowych w Polsce na naradzie w Warszawie, pos. Wierzbicki.

Jak wiadomo poseł Wierzbicki sprzeciwił się bezwzględnie wprowadzeniu złotego miernika, motywując to następującymi argumentami: 1) miernik złoty osłabi zaufanie zagranicy do naszej waluty, jeszcze w większym stopniu niż dzieje się to dotychczas. 2) Wzmocni w ogromnym tempie wzrost drożyzny, gdyż natychmiast po wprowadzeniu miernika złotego wykaże się w kraju gwałtowna tendencja do wyrównania cen krajowych z cenami zagranicznymi. 3) Korzyści, płynące z nowego systemu obrotu pieniężnego w Polsce, w ogólności będą bezwzględnie mniejsze od szkód, jakie nowy system przyniesie.

— Czy tylko ze względu na solidarność obowiązującą popieracie panowie oświadczenie pos. Wierzbickiego?

— Oczywiście, że przedewszystkiem ze względu na solidarność, jaka obowiązuje nas wszystkich finansistów. Ale niemniej jesteśmy mocno przekonani o słuszności naszego stanowiska.

— A co sądzą sfery krakowskie o ostatniej zwyżce marki polskiej?

Nie widziałem absolutnie odrzekł p. Prezydent — żadnych przyczyn do zniżki walutowej. Cały nasz przemysł obecnie jest przecieł w pełnym ruchu. Ostatnia więc zniżka była zjawiskiem anormalnym. Obecna zaś zwyżka dowodzi tego najlepiej. Witamy dlatego zwyżkę marki polskiej jako spodziewane już od dawna zjawisko.

— A jakie są jej przyczyny?

Mam wrażenie, że przedewszystkiem polityczne. W pierwszym rządzie wpłynęły na to niewątpliwie ostatnie wypadki w neutralnym państwie litewskim i zajęcie tej połaci ziemi przez wojska polskie. Względny ekonomiczny odegrały pomniejszą rolę.

— A czy zwyżka utrzyma się w dalszym ciągu?

Proroctwa wogóle w życiu zawodnym środkiem w obliczeniach, tembardziej zaś na giełdzie. O dalszych losach marki polskiej nie jestem w stanie przeto udzielić najmniejszych nawet wyjaśnień.

* * *

W najbliższych dniach Redakcja nasza zwróci się do szeregu banków i finansistów naszego miasta i zasięgnie u nich opinii w sprawie ostatnich wypadków z dziedziny zagadnień finansowych Polski.

W ten sposób postaramy się oświetlić tą sprawą opinią kół najlepiej informowanych i fachowych.

Walka między wsią a miastem.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Dzisiejsze posiedzenie Komisji skarbowej było widownią charakterystycznego konfliktu między interesami wsi i miasta. Przedstawiciele P. S. L. „Piast“ na wczorajszym posiedzeniu Komisji uzyskali większość głosów dla swego wniosku, który zwalnia od podatku dochodowego gospodarzy rolnych posiadających mniej niż 30 hektarów gruntu. Dzisiaj pos. Gościński (Z. L. N.) postawił wniosek, aby zwolnieni byli od podatku dochodowego ci, którzy mają dochód mniejszy od 600.000 M. miesięcznie.

Wniosek ten dotyczył więc mniej uposażonych urzędników, pracowników biurowych i handlowych, biedniejszą inteligencję itd. Wniosek ten przepadł, jednak głosami Piasta i P. P. S.; głosowały za nim tylko kluby: Zw. Lud. Nar., Chrz. Dem. i Kl. Chrz. Narod.

Uchwalony natomiast został mniej wartościowy wniosek pos. Moraczewskiego (PPS.), który zwalnia od podatku osoby posiadające mniej, niż 250.000 M. miesięcznego uposażenia. Do 1. kwietnia jednak osoby te będą płaciły podatek.

Następnie uchwaliła Komisja rezolucję posła Gościńskiego (Z. L. N.) wzywający Ministerstwo Skarbu, aby udzieliło urzędom skarbowym stanowczej instrukcji co do ścisłego stosowania artykułu 63 ustawy z dnia 16. VII. 1920, w myśl którego podstawą do obliczenia dochodu jest zeznanie płatnika i udzielone przez niego wyjaśnienie. Artykuł ten zakazuje samowolnego „prostowania“ zeznań płatnika.

Projekt noweli o podatku dochodowym uchwaliła dziś Komisja skarbową w drugim i trzecim czytaniu.

Zwolennicy miernika złotego w sferach bankowych.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Jak się dowiaduje, w ślad za p. Korwinem Szymanowskim, dyrektorem Banku Ziemiańskiego, wystąpił z Zarządu Związku banków

p. Benzel, dyrektor Banku dla handlu i przemysłu. Przyczyną ustąpienia była różnica zdań w zapatrywaniach na sprawę wprowadzenia miernika złotego, którego zwolennikami są obydwaj wyżej wymienieni dyrektorowie.

Samobójstwo syna min. sprawiedl.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa.

Wczoraj o godz. pół do 12 w nocy syn p. Ministra sprawiedliwości, Makowskiego, 18-letni student popełnił samobójstwo w mieszkaniu pp. Jeskich, przy ul. Wspólnej 16. W mieszkaniu była obecna tylko p. Jeska i jej córka.

Wzywane pogotowie przewiozło smiertelnie ранego młodzieńca do szpitala Dzieci. Jezus, dokąd wkrótce przybył także nieszczeńliwy ojciec. Lekarze zaopiniowali, że uratować może ranego tylko bardzo trudna i ryzykowna operacja t. j.

TREPANACJA CZASZKI, na co ojciec się zgodził. Jak się okazało, kula rewolwerowa przebiwszy lewą skroń uszkodziła poważnie mózg.

Nad ranem przystąpiono do operacji, lecz Jasiław Makowski

ZMARŁ WKRÓTCE

po niej, nie odzyskawszy ani na chwilę przytomności.

Zmarły był uczniem jednego z tutejszych gimnazjów, a prawdopodobną przyczyną samobójstwa była miłość.

Najważniejsze wypadki z całej Polski.

Wykrycie sieci kolporterów komunistycznych w Pabjanicach.

W ubiegłym tygodniu w godzinach bardzo rannych patrolujący policjant w Pabjanicach zauważył jakiegoś młodego człowieka, ukrywającego paczkę pod paltem. Posterunkowy zatrzymał go i poddał rewizji. Paczka zawierała literaturę komunistyczną w językach polskim i niemieckim, wydaną w Moskwie i przeznaczoną była dla jednego z większych miast województwa łódzkiego.

Przeprowadzono natychmiast rewizję u zatrzymanego, którym się okazał Adam Donajczyk i znaleziono cały skład literatury komunistycznej oraz wiele paczek rozsegregowanych do różnych miast województwa.

O powyższym zawiadomiono natychmiast organa specjalne policji łódzkiej, które udały się natychmiast do Pabjanic i przeprowadziły cały szereg rewizji. Okazało się, że w Pabjanicach znajdowała się zorganizowana szafka kolporterów bibuły komunistycznej, której członków aresztowano i osadzono w więzieniu. Między aresztowanymi znajduje się członek centralnego komitetu KPNP., niejaki Mieczysław Górski, który ukrywał się pod fałszywym nazwiskiem Mieczysława Jasnińskiego. — Podczas rewizji znaleziono u niego większą ilość bibuły komunistycznej.

Farbiarnie łódzkie w ruchu.

W dniu wczorajszym w południe wszystkie farbiarnie łódzkie, które w zeszłym tygodniu zawiesiły pracę, znów zostały uruchomione.

Konfiskaty walutowe na granicy gdańskiej.

W miesiącu styczniu skonfiskowano na granicy w Tezewie przy wyjeździe do Gdańska 27 milionów marek polskich u podróżnych, którzy zamierzali wywieźć sumy większe, niż zezwoliło nasze ministerstwo skarbu.

Katastrofa kolejowa pod Koluszkami.

W odległości 700 metr. od stacji Koluszki nastąpiło zderzenie się parowozu z pociągiem, jadącym z Łodzi. Skutki zderzenia były straszne. Obydwa parowozy zostały strąsane, wóz bagażowy i 2 wagony I i II klasy uległy całkowitemu zniszczeniu i siłą rozpędu wyrzucone z szyn, zaryły się w ziemię. Ponadto 5 wagonów osobowych uległo częściowemu zniszczeniu.

Śmiertelnych wypadków z ludźmi nie było. Trzy osoby zostały poważnie zranione.

Przyczyną katastrofy było wadliwe działanie hamulców automatycznych, wskutek czego maszynista nie mógł zatrzymać pociągu i przejechał przez semafor wjazdowy i wyjazdowy. Linja główna była zamknięta.

Arabskie historie we Lwowie

Policja lwowska przeprowadziła w tutejszych łazienkach „Centralnej“ i „Tureckiej“ rewizję; w czasie której natknęła na fakty olbrzymiego zepsucia. W łazienkach znaleziono przeszło „20 par małżeńskich“.

Pary te wpuszczano do łazienek, a o ile kogoś żenowało to, sąsiadujące dwie kabiny były połączone wewnętrznymi drzwiczkami, które można było otworzyć. W każdej łazience we drzwiach były dziurki, przez które starsi panowie obserwowali co encieli, za opłatą 20.000 Mkp.

W łazienkach tych pozastawiano szereg bardzo ciekawych osób. I tak była tam przesłuchana gimnazjalistka 8 kl. gimn., która poszła tam z pewnym szulerem lwowskim, tak, jak wyszła ze szkoły, jeszcze z książkami w ręku, w innej łazience zastano mundantkę od pewnego adwokata; gdzieś indziej znownu stryjskie rodzeństwo. Różne pary zaskocone, w adamowych strojach dawały bardzo komiczne wyjaśnienia. I tak pewna para legitymowała się jako małżeństwo, lecz jedno nie umiało podać imienia, ani nazwiska drugiego.

Straż pożarna w Poznaniu.

Na dotąd na hełmach napis niemiecki „Gott für Ehr“ i t. d. Czas najwyższy, aby spolszczone areszkie hełmy w Polsce.

W obronie Ministerjum zdrowia.

Lwowskie Towarzystwo Lekarskie na zebraniu plenarnym uchwaliło protest przeciwko skasowaniu ministerjum zdrowia i przeciw zdecydowaniu tej sprawy bez zasięgnięcia opinii czynników fachowych. Towarzystwo Lekarskie lwowskie ostrzega, że skasowanie ministerjum zdrowia może spowodować dla państwa i społeczeństwa szkody nieobliczalną. Lubelskie Towarzystwo Lekarskie wysłało do Marszałka Sejmu i prezydenta ministrów depeşe, w której podkreśla krzywdę, jaka się stała społeczeństwu przez zniesienie ministerjum zdrowia, zapewniającego jednolite kierownictwo spraw sanitarnych państwa.

Związek Śląskich katolików.

uchwalił połączyć się ze stronnictwem Chrześcijańskiej Demokracji. Związek Chrześcijańskiej Demokracji istniał przez 40 lat i w ostatnich kilku dziesiątkach lat rozwinął pod zarządem ks. posła Londzina bardzo energiczną polityczną działalność. Połączenie się z silnym związkiem politycznym Chrześcijańskiej Demokracji nastąpiło głównie dla zaznaczenia chęci pracy na terenie ogólnopolskim, by wyzwolić się z dotychczasowego zasklepienia jednodzielnikowego, nieodpowiadającego już dzisiejszemu stanowi sprawy narodowej.

„Czarna ręka“ na Pomorzu.

W Gostyniu na Pomorzu pracował w Kasie skarbowej w charakterze asystenta niejaki Urbanowicz. Wysyłał on w godzinach poza biurowych do zamożniejszych obywateli miasta listy podpisane przez „Czarną rękę“ w któ-

rych żądał złożenia na oznaczonym miejscu w kopercie pewnej sumy pieniędzy i groził śmiercią na wypadek niezastosowania się do tego żądania. P. Suchowiakowa, jedna z upatrzonych ofiar „Czarnej ręki“ odebrawszy list, porozumiała się z policją leszczyńską, która przytapała ptaszka, gdy z pod stosu kamieni wydobywał kopertę z „okupem“. Urbanowicz już w maju ub. r. był podejrzany o podobne listy „Czarnej ręki“, pisane do drogerzysty P. Thielmanna.

Zasądzenie fałszywego inżyniera.

Trybunał zwyczajny w Stryju sądził onegdaj sprawę Alojzego Mauera, poddanego austriackiego, który przybrałszy sobie tytuł inżyniera, dopuścił się szeregu oszustw i wyludzeń. Mauer odsiedział niedawno półtora roku w Krakowie, a obecnie zasądzony został na 6 lat ciężkiego więzienia.

Pansje w towarze lub wekslach.

Do czego dochodzi brak gotówki w Łodzi, świadczy fakt, że w niektórych fabrykach płacąc robotnikom i urzędnikom tylko część pensji gotówką, resztę zaś towarem lub nawet weksłami.

Jedno z największych przedsiębiorstw miało przed kilku dniami za 11 miliardów marek weksli, których nie było w stanie zdyskontować.

Napad rabunkowy w Borysławiu.

do składu firmy technicznych materiałów żyda Weinstocka wtargnęło 3 uzbrojonych w karabiny bandytów i zagroziwszy 2 znajdującym się w składzie do pilnowania funkcjonariuszom śmiercią — zrabowali techniczne materiały wartości przeszło 10 milionów marek. Bandyci zbiegli. Śledztwo w toku.

Co się dzieje na Górnym Śląsku?

Co zarabiają górnik, a co kopalnie śląskie. — Ze wszystkich produktów najczęściej podrożał węgiel. — Właściciele kopalń nie wiedzą, co robić z pieniędzmi. — „Dlaczego głosowaliście za Polską?“ — Zaprowadzenie marki polskiej. — „Porządki we więzieniach śląskich. — Wielki koncert symfoniczny w Katowicach.

(Od naszego korespondenta śląsk.)

Katowice, 20 lutego.

Nie w świecie tak nie podrożało jak węgiel. Podczas gdy przed wojną centnar węgla na kopalniach górnośląskich kosztował 50 do 60 fenigów, obecnie kosztuje do 9000 marek niem... t. j. 18000 razy podrożał. Nawet złoto nie podrożało tak jak węgiel, bo „tylko“ około 4000 razy, za złotą 20-markówkę obecnie bowiem płać się około 80000 marek. Płać górników natomiast bynajmniej nie podnoszą się ani w przybliżeniu stosunkowo do cen węgla. Podczas gdy w ciągu ostatnich dwóch miesięcy ceny za węgiel podniesiono ośmiokrotnie w stosunku do cen listopadowych, płac górników w tymże czasie podniosły się zaledwie o 200 proc. Górnik przed wojną zarabiał przeciętnie 5 marek dziennie i mógł za to wyżyć względnie dobrze. Za tą kwotę mógł wtedy kupić naprzykład 10 funtów mięsa, podczas gdy obecnie zarabia przeciętnie nie wiele ponad 10.000, za co kupić może dwa lub najwyżej trzy funty mięsa. Tymczasem, jak słychać, właściciele kopalń i ten marny zarobek chcą im jeszcze obniżyć, tłumacząc się znaczną w ostatnich czasach niżką dolara wzgl. podskokiem marki niem. Sami jednak nie myślą obniżyć horrendalnych wprost cen za węgiel, który kosztuje do 15000 mk. niem. za tonnę, do czego dochodzą znaczne koszty za przewóz tak, iż centnar węgla w istocie kosztuje przynajmniej 10000 marek, czyli zarobek dzienny robotnika w kwocie około 60 niemieckich fen. przedwojennych. Jeśli wyobrazimy sobie, iż na każdego górnika przypada po 10 tonn produkcji dziennej, dojdziemy do przekonania, jak ogromnymi muszą być zyski właścicieli kopalń. Jeden z wyższych urzędników kopalnianych miał oświadczyć, jak domosi tutejszy niemiecki „Oberschl. Kurier“, że kopalnie posiadają tyle pieniędzy, że właściciele kopalń już nie wiedzą co z nimi mają począć.

I w innych gałęziach przemysłu górnośląskiego sytuacja nie jest pomyślniejszą dla robotników i niższych funkcjonariuszy, chociaż

tutaj zyski przedsiębiorców są co prawda niższe ale zawsze jeszcze nierównie wyższe od zysków przedwojennych. Stąd też oburzenie w szerokich masach ludności jest niemałe.

Marka polska, jak wiadomo, już z dniem 1 marca zaprowadzona zostanie na Górnym Śląsku jako oficjalny środek płatniczy, obok niej jednakże i marka niemiecka aż do 1-go listopada pozostanie jeszcze w obiegu. Zmiana waluty na G. Śląsku zapewne nie odbędzie się bez pewnych tarć, gdyż może i z natury rzeczy musi ona oddziaływać niekorzystnie na pewne jednostki, a może i sfery, jak z drugiej strony może być pożądaną dla innych. Zaprowadzenie marki polskiej nastąpić ma w ten sposób, że wielki przemysł wypłacać będzie robotnikom zarobki w markach polskich. Tym sposobem od razu wielka ilość waluty polskiej dostanie się w obieg. Ale i tutaj już powstać mogą tarce i niezadowolenie robotników, gdyby narządk obliczając należność marek niemieckich po kursie dziennym w markach polskich w następnych dniach marka niemiecka znaczenie się podniosła. W innym razie, za podniesieniem się kursu marki polskiej, zysk byłby po stronie robotników. Jedynym, chociażby radykalnym środkiem byłoby zaprowadzenie marki polskiej bez tolerowania obok niej marki niemieckiej i dostosowanie zarobków tutejszych do zarobków w reszcie Polski.

Tutejsze pisma niemieckie często podają opisy świadków naucecznych o rzekomo wprost skandalicznych stosunkach i nieporządkach w niektórych więzieniach, zarówno sądowych, jak w aresztach policyjnych. Prasa polska dotąd starała się unikać zamieszczenia tego rodzaju opisów jako świadectw niezbyt pochlębnych dla polskiej gospodarki administracyjnej pewnych organów, ale byłby czas, żęły — choćby już nie tylko ze względów sanitarnych i humanitarnych, ale ze względu na prestige władz polskich na Śląsku zajęto się gruntowną reformą i naprawą tych stosunków. Liczne są skarga urzędowyzyskiem na nieludzkie trak-

rowanie aresztantów w niektórych więzieniach policyjnych. Jakoteż rzekomo wszelką wyobraźnię przechodzące niechlujstwo w więzieniach sądowych, gdzie nie więzienie, ale robactwo jest główną plagą więźniów, przyczem w jednym pokoju nieraz dusić się musi do 40 więźniów, z których połowa dla braku łóżek spać musi na gołej podłodze. Wielu urzędników policyjnych rzekomo nawet znęca się nad aresztowanymi. Tak na przykład donosi „Kattow. Ztg.“, że jako podejrzaną o kradzież aresztowano w Katowicach po północy (!) pewną służącą, którą na policji starano się zmusić biciem do przyznania się do czynu. Dziewczynę wreszcie ciężko obita musiano odwieść do domu, skąd przez kilka dni ruszyć się nie mogła.

W ubiegłą niedzielę 18 lutego odbył się w polskim Teatrze Miejskim w Katowicach znowu jeden z owych „poranków symfonicznych“, które na Śląsku już rozgłos uzyskały. Za staraniem kapelmistrza Teatru i Opery polskiej w Katowicach już kilka takich wielkich koncertów urządzone, zawsze przy udziale najwybitniejszych muzyków śląskich i zagranicznych, jakoteż zwiększonej orkiestry operowej. Na

koncerty polskie uczęszcza także wielu Niemców, co stanowi najlepszy dowód, na jak wysokim poziomie artystycznym znajdują się koncerty polskie w Katowicach. Kapelmistrz p. St. Stroński, który jest aranżerem i dyrygentem owych poranków symfonicznych, w krótkim czasie stał się ulubieńcem muzykalnej publiczności i nawet pisma niemieckie, jak „Kattow. Ztg.“ stawiają go na równi z najlepszymi muzykami i rokuja mu na przyszłość nadzieję jak najlepsze. Koncert ostatni poświęcony był dziełom mistrzów niemieckich. Orkiestra, powiększona do liczby 100 członków, odegrała niezmiernie trudną do oddania I-szą symfonię D-Dur Mahlera i uverture z opery Wagnera „Tannhauser“, a dyrektor teatru polskiego p. dr. Wienzicki jako znany dawniejszy śpiewak operowy (z Poznania) przy akompaniamencie całej orkiestry odśpiewał „Pożegnanie Wotana“ i „Czar Ognia“ z opery wagnerowskiej „Walkiria“. Koncert udał się nadspodziewanie dobrze i przeciągłe burze oklasków były nagrodą dla artystów i dzielnego dyrygenta.

Aleksy Pajak.

Katowice, ul. Plebiscytowa 32.

Sprawy ruskie.

Ks. Kunicki administruje fundacją filantropijną na swoją korzyść Dyrektywy dla kleru przed wizytą O. Genocchiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Lwów.

Ciekawą aferę ma ks. kan. Kunicki, znany szowinista z Katedry świętojurskiej. W ręce jego jako zastępcy metropolity Szeptyckiego, dostała się administracja majątku pozostałego po ks. Polisie, b. posle do parlamentu austriackiego i proboszcza w Skunilowie pod Lwowem. Jestto folwark, który ks. P. zapisał na rzecz inwalidów ukraińskich. Korzystając z nieobecności metropolity, ks. Kunicki objął wraz ze swym krewnym zarząd majątku i czerpał z niego znaczne zyski, nie dając nic ani rodzinie zmarłego, ani ruskim inwalidom.

Epilog tej „patriotycznej“ działalności rozegra się przed sądem, przed który rodzina śp. ks. Polisama pociągnąć ks. Kunickiego.

W najbliższych dniach ma przyjechać do Lwowa znany wizytator apostołski O. Genocchi który podobno jest już w Wiedniu. Metropolita Szeptycki przysłał do kapituły gr. kat. we Lwowie depeşe, w której wzywa kantoników, ażeby „o wszystkim mówili, o co się będzie O. Genocchi pytał, i o czym powinien wiedzieć „Ridnyj Kraj“ organ ruskich „chliborobów“ redagowany przez ukr. literata p. Michała Jackiwa, ma w najbliższych dniach zlikwidować wydawnictwo.

Odkrycie pokładów węgla kamiennego w Radomskim.

W Wierzbniku, ziemi Radomskiej, przy kopaniu studni natrafiono w głębokości około 25 metrów na pokład węgla kamiennego, grubości 2 metrów.

Po przekopaniu powyższego pokładu, na

drugim metrze ziemi napotkano drugi pokład węgla, grubości którego jeszcze nie ustalono. W okolicach Nowej Słupi, wykryto również węgiel kamienny.

Aferzysta walutowy w pułapce.

Wśród aferzystów międzynarodowych, różnych obywateli, niebieskich ptaków i t. p. szarlatanów Warszawa cieszy się dużą popularnością.

Nasze anormalne stosunki gospodarcze otwierają dla tego rodzaju ludzi szerokie pole do działania. Spekulacja, paskarstwo, pośrednictwo, handel walutami, szalejąca drożyzna nie są dla nich atutami do pogardzenia.

Prawdopodobnie z tych a nie innych względów przyjechał przed dwoma laty do Warszawy niejaki Leo Gerstenzang. Urodzony warszawianin, Gerstenzang przybył tu jednak jako obywatel amerykański, obnoszący się wyniosłe ze swym pedantstwem, monokiem w oku, najmłodszymi bucikami o długich szpicach — słowem real gentleman.

Naszemu gościowi Warszawa przypadła do gustu. Podobała mu się. Postanowił w niej pozostać. A że time is money (czas to pieniądz) nie próżnował.

Zamieszkał elegancko, w Bristolu, na ulicach polkazywał się tylko w samochodzie choć tylko z Bristolu jeździł na Senatorską, a z Senatorskiej znowu do Bristolu.

Dlaczego właśnie odwiedzał ulicę Senatorską?

Oto prosto dlatego, że otworzył tu sobie kantor wymiany, malutki bankcok, a raczej filiję pewnego bankczku amerykańskiego.

Oporacje, tranzakcje, dolary, funty szterl. waluty, marezid stały się codziennym reper-

tuarem dostojnego przybysza amerykańskiego.

Jednakowoż ulicą Senatorską zainteresowało się ministerjum skarbu. P. Gerstenzangowi wysłało wezwanie terminowe do jaknajruchlejszego zamknięcia swego zakładu. Żądaniu ministerjum skarbu stało się zadość i kantor wymienny p. Leona przestał istnieć. Przynajmniej tak się wszystkim zdawało.

Ale to były tylko pozory. Gerstenzang przeniósł swoją działalność do dzielnicy handlowej i tam w mieszkaniu prywatnem otworzył nielegalny bank dolarowy.

Do klientów swych rozsyłał listy anonimowe, bez podpisu, które informowały, że potajemny handel walutami prowadzi się dalej.

Aż oto przyszła rewizja. Policja śledcza wykryła masę materiału kompromitującego, w tem nielegalną korespondencję, nieopłacone rachunki i t. p. Nadto 3000 dolarów, które oczywiście skonfiskowano, zaś p. Gerstenzanga za pogwałcenie ustaw postawiono w stan oskarżenia.

Obecnie sprawa ta znajduje się w sądzie, na którego terenie toczy się niezwykła walka o owe 3.000 dolarów, obliczone jako 1 milion marek.

Gerstenzang, który czmychnął tymczasem zagranicę, za pośrednictwem rodziny stara się już o odzyskanie utraconych dolarów, a z drugiej strony o uniknięcie ewentualnej kary. Ciekawa ta sprawa rozstrzygnie się w niedługim czasie.

Spółeczeństwo domaga się polskiej większości sejmowej!

Myślenice w lutym.

Z inicjatywy oraz staraniem Koła Mieszkańczego tutejszego zwołano na dzień 18-go lutego b. r. wiec stronnictw narodowych, na którym zjawiała się cała inteligencja, mieszczactwo, rzemieślnicy, rękodzielnicy, robotnicy i rolnicy z różnych obozów politycznych.

Referat wygłosił poseł na Sejm p. Zagajewski. W sposób nader rzeczowy przedstawił bardzo licznym zebranym słuchaczom całą działalność posłów należących do Związku Jedności Narodowej na terenie parlamentarnym wyjaśniając dokładnie stanowisko i przyczyny, które skłoniły ich do opozycji, jak niemiłej wszystkim fazy rozwoju walki prawnej i starania, niestety dotąd bezowocnego, o utworzenie stałej większości opartego.

Po dwugodzinnem zobrazowaniu sytuacji politycznej w państwie, oraz nędzy ekonomicznej w jaką państwo po równi pochyłej z zawrotną szybkością leci, poruszeniu najważniejszych wskazań konwentu byłych ministrów skarbu... zabierali głos w dyskusji dyrektor gimnazjum p. Pardjak, inż. p. Gedryć, dyrektor Spółki rolniczej p. Rylski, rękodzielnik p. Gomułak i adwokat Dr Urbański, a treścią przemowy wszystkich, to jeden głos rozpaczy, to krzyk ludzi skazanych na straszną śmierć głodową, to ostateczny kres wysiłków cierpliwości i trzaskne memento dla tych posłów, którzy nie bacząc, że pali się dach nad głową naszej Ojczyzny i dach nad ich głowami, zatopieni dotąd w walce partyjnej, nie myślą o połączeniu się zgodnem w jedną większość polską, nie myślą o stworzeniu rządu, opartego na silnej podstawie zjednoczonych stronnictw.

Najlepszym wyjaśnieniem ducha panującego na wiecu, reprezentującym wszystkie warstwy narodu wszystkich prawie odcieni politycznych, to uchwalenie jednogłośnie, w największej rozwadze i spokoju, dalekim od owych namietności, jakie cechowały wiece przedwyborcze, następującej rezolucji:

Zebrani dnia 18. lutego 1923 r. w Myślenicach Polacy wszystkich warstw narodowych uchwalają:

1) Nie dojdzie w Polsce do ładu i porządku dopóki między większością stronnictw polskich nie będzie zgody i stałego porozumienia i dopóki ta większość polska nie utworzy rządu parlamentarnego opartego na większości i ustalonym programie.

2) Zebrani wyrażają wotum zaufania i podziękę posłom Chrześ. Związku Jedności Narodowej, za wytrwałe dążenie do tego celu i zachęcają ich do energicznego czynienia dalszych zabiegów oraz wyrażają żal, że postawie z Piasta, N. P. R. i innych stronnictw lewicy dotąd konieczności zgody i wspólnej pracy zrozumieć nie mogli.

3) Zebrani żądają, by rząd zniósł uchwałę rozwiązującą „Rozwój“, uważając rozwiązanie tegoż za policzek wymierzony społeczeństwu polskiemu.

4) Zebrani żądają zaprowadzenia „Numerus Clausus“ w wyższych uczelniach polskich, — odnośnie do mniejszości narodowych.

5) Zebrani żądają, by względem paskarzy i handlarzy giełdowych obcą walutą stosowano jak największe kary, nie wyłączając kary śmierci.

Po uchwaleniu powyższych rezolucyj podziękowano referentowi p. Zagajewskiemu za trud i referat i spokojnie wiec opuszczono.

To co najważniejsze...

Monografia o herbach i pieczęciach miast polskich — opracowuje ją zarząd Związku miast polskich.

Zarząd Związku Miast Polskich przystępując do wydania „Monografii o herbach i pieczęciach miast polskich“ z odbitkami fotograficznymi rysunków tych herbów i pieczęci, zwrócił się do magistratów miast polskich z prośbą o nadosłanie materiałów, odnoszących się do herbów i pieczęci tychże miast. Opracowanie „Monografii“ powierzono dr. Gumowskiemu dyrektorowi Muzeum Wielkopolskiego w Poznaniu.

MIGAWKI.

Rozmowa mareczki z dolarem.

— Dzień dobry pani!
— Ani mi się pan nie kłaniaj nawet! Nie-nasycony pyszałek!

— Gdyby pani wiedziała jak mnie te słowa krzywdzą, byłaby pani inną da mnie. Doprawdy tyle sympatii dla pani...

— Mów pan to Grabskiemu, nie mnie! Czy ja zachłanność pańska także ze sympatii?

— Tylko ze sympatii! Chciałbym posiadać jak najwięcej tych nudnych mareczek...

— Niedoczekanie pańskie! Już się teraz nie dam!

— Owszem! Pragnąłbym pani pomóc. Jestem stary i doświadczony. Pani się nie szanuje. Stroi się pani w coraz nowe kółka. Wiem, wiem, młodość musi się wyszumić, dopiero cztery lata... za dużo się rozumiesz...

A panu co do tego! To jest moja czysto rodzinna sprawa.

— Jesteś zarozumiała...

— To pan mi to śmie mówić? — Mareczka pokrasniała ze złości.

— A tak, tak. Gdy się ustroiła w tę kre-mową suknię za 10.000 i wyszła po raz pierwszy na świat, zawołała: „teraz jestem dolarem”. Niech i tak będzie, pomyślałem. A cóż ja temu winien. żeś mi się w naszym stroju 50.000 bardziej podobała? Pogoniłem za tobą, a to ci mówię nie strój się więcej, bo mnie to wszystko jedno, dogonię cię w każdym stroju. A słyszałem, żeś sobie zamówiła już suknię z pięcioma kółkami.

— Przedewszystkiem wypraszaam sobie, żeby mi pan mówił ty. Pan wprawdzie mocno stanszy, ale ja na formy bardzo uważam.

— Otóż to właśnie! Pani na formy mało uważa. A któż to widział, by młoda, dorodna panie „konie” nazywać

— Tak, to prawda. Ale już koniec tematu. Nowa 50.000-czka nie ma nazwy.

— Już jej dali.

Mareczka pobladała.

— Jakże się nazywa?

— „Byk”!

Mareczka zemdląta.

Ali.

KRONIKA.

TEATR IM. JULJUSZA SŁOWACKIEGO.

Czwartek: „Sławna artystka”.

Piątek: „Janosik”.

Sobota: „Janosik”.

Niedziela popoł.: „Zabawa w miłość”.

wieczór: „Popas Króla Jegomości”.

Poniedziałek popoł.: „Zbojcy”.

wieczór: „Janosik”.

TEATR OPERA I OPERETKA.

Czwartek: „Bajadera” (występ E. Gistedt).

Piątek: „Bajadera” (występ E. Gistedt).

TEATR „BAGATELA”.

Czwartek: „Wiera Mircewa”.

Piątek: „Wiera Mircewa”.

Sobota popoł.: „Szyldkretowy grzebień” (ceny niższe). Wieczór: „Wiera Mircewa”.

Niedziela popoł.: „Zongler” (ceny niższe).

wieczór: „Wiera Mircewa”.

ŚLUB DOŻYWOTNEGO SKAZANCA.

(Do ryciny tytułowej.)

W więzieniu wojskowym włoskim Via Montebello koło Medjolanu zdarzył się przed kilkoma dniami niezwykle wypadek. Oto skazany na dożywotnie więzienie młody żołnierz z pułku bersaglierów brał w kaplicy więziennej ślub ze swą narzeczoną, dziewięcioletnią z okolic Wenecji. Przy smutnym tym obrzędzie asystował ojciec panny młodej, dyrektor więzienia i t. d. Zaraz po ślubie młoda małżonka z bukietem w ręku zalewając się łzami odjechała w towarzystwie ojca do domu, mąż zaś pozostał samotny w swej więziennej celi.

SPRAWY MIEJSKIE. W dniu 20 lutego 1922 odbyło się pod przewodnictwem Wicepr. m. tegoż wspólne posiedzenie połączonych Sekcji II, V i VI Rady m. Na posiedzeniu Sekcji V zatwierdzono szereg spraw przyjęć do

Z sali sądowej.

Dalszy ciąg rozprawy o zbrodnię morderstwa

Obciążające zeznania świadków. — Posterunek policji w Dubiu fałszuje zeznanie, obciążające mordercę. — Spokojne zachowanie się oskarżonego.

(s) Drugi dzień rozprawy przed Sądem przysięgłych przynosi nowe szczegóły potwornej zbrodni. Jeszcze wczoraj przesłuchani świadkowie złożyli zeznania poważnie obciążające oskarżonego Franciszka Mirka. Z zeznań tych okazało się, że oskarżony Mirek, nie cieszył się dobrą sławą w okolicy, był ogólnie nienielubianym z powodu swojej gwałtowności i kłótniowego usposobienia. Dzisiaj przesłuchiwani świadkowie, złożyli bardzo ważne zeznania, które nie tylko obwiniają Mirka, ale rzucają ciemne światło na działalność posterunku policji w Dubiu. Charakterystycznym bowiem jest fakt, że pomimo krążących między ludźmi pogłosek, wskazujących Mirka jako mordercę, policja nie wdrożyła śledztwa przeciw oskarżonemu Mirkowi, ale owszem jak gdyby rozmyślnie go omijała i dając ucha jego oszczerczym podszeptom, aresztowała zupełnie niewinnych ludzi. Jak się następnie okazało z zeznań świadków, policja nie tylko prowadziła śledztwo tendencyjnie, ale wprost fałszowa-

ła zeznania, tając lub skreślając zupełnie zeznania obciążające oskarżonego Mirka. Wogóle śledztwo w całej sprawie jest prowadzone nie-dbale do tego stopnia, że o wielu zasadniczego znaczenia faktach Trybunał dowiadyuje się z ust przesłuchiowanych świadków.

Oskarżony zaprzecza kategorycznie czynionym mu zarzutom, nie zdradza swoim zachowaniem żadnego niepokoju wewnętrznego, odpowiada wykrętnie na zadawane mu pytania, a ze swojej strony stara się podstępnie pytaniami zbić z tropu przesłuchiowanych świadków.

Na jutrzejszej rozprawie zapadnie prawdopodobnie wyrok, albowiem pozostało zaledwie kilku świadków do przesłuchania.

Na sali rozpraw, przepełnionej ciekawą publicznością, widać wielkie zainteresowanie sprawą. Przy ważniejszych momentach padają z tłumy okrzyki; zainteresowanie pochodzi prawdopodobnie stąd, że z blizkiego Dubia zeszli się krewni i znajomi oskarżonego i świadków.

Gminy. Na posiedzeniu Sekcji II i V, uchwalono przedłożyć Radzie miasta wniosek o podwyższenie taksy za przyjęcie do Gminy. Na posiedzeniu Sekcji II i VI uchwalono przedłożyć Radzie m. wnioski o kredyt dodatkowy na żywność w m. Zakładach humanitarnych, oraz wnioski w sprawie podwyższenia taksy za utrzymanie w tychże Zakładach.

CENY MAKSYMALNE NA PIECZYWO, MIĘSO I WEDLINY. A) pieczywo w sklepach piekarskich: Za 1 kg chleba żytniego z 70 proc. przemiału 1675 Mk; — ciemnego 1350 Mk; za 6 dkg. bułkę gładką z 50 proc. przemiału 166 Mk; 3 dkg. pieczywo wiedeńskie (rożki i kajzerki) 112 Mk; za 3 dkg. solodrag 102 M; W sklepach spożywczych 1 kg. chleba o 25 M; więcej; bułka gładka 170 Mk; bułka wiedeńska 115 Mk; solodrag 105 Mk; — Zaznacza się, że cena chleba z piekarni miejskiej, wynosi obecnie za 1 kg. 1300 Mk; w sklepach 1325 M; dla zakładów dobroczynnych 800 Mk.

Mięso w sklepach i jatkach I klasy. Cenniki białe. — Za 1 kg. mięsa wołowego 5000 Mk. — bez dokładki 6000 Mk; poledwicy 6100 Mk; cielęciny 4600 Mk. — W sklepach i jatkach II klasy (cenniki zielone). Za 1 kg. mięsa wołowego z 20 proc. dokładką 4150 Mk; bez dokładki 5300 Mk; poledwicy 5900 Mk; cielęciny 4500 Mk; — W jatkach na placach targowych III kl. (cenniki niebieskie). Za 1 kg. wołowego z 20 proc. dokładką 4300 Mk; bez dokładki 5160 Mk; poledwicy 5260 Mk; cielęciny 4300; Mięso koczernie o 200 Mk. więcej na 1 kg.

Magistrat podaje do wiadomości, że województwo krakowskie na podstawie paragr. 51. ust. przem. na wniosek Magistratu zatwierdziło powyższe ceny maksymalne obowiązujące od dnia 21 lutego br. aż do odwołania.

Przekraczający powyższe ceny będą karani aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1.000.000 Mk; lub jedną z tych kar.

Zarazem Magistrat apeluje do publiczności, aby zarówno we własnym jak i publicznym interesie donosiła o każdym wypadku przekroczenia cen maksymalnych do Wydziału III b. Magistratu (główny gmach II p. oficyny Nr. 27) oraz by kategorycznie odmawiała płacenia cen wyższych od obecnie ustanowionych.

Nadmienia się, że rzeźnicy żądali za 1 kg. mięsa wołowego 7200 Mk., piekarze za 1 kg. chleba żytniego 1800 Mk.

WYBÓR PREZYDJUM KRAK. RADY GIELDY ZBOŻOWEJ. Wczoraj odbyło się o godz. 6-tej 20 min. posiedzenie Rady giełdy zbożowej, celem wyboru prezydenta i dwóch wiceprezydentów. Wybrani zostali: prezydentem, p. Adolf Poniński, dyrektor Syndykatu Rolniczego, wiceprezydentami pp. Józef Sperling, właściciel młyna, i p. Karol Buszczyński właściciel dóbr.

KIEDY ODBĘDĄ SIĘ WYBORY DO KRAKOWSKIEJ KASY CHORYCH? Obecny zarząd miejskiej Kasy chorych przypomina swą

długowiecznością Krakowską Radę Miejską; mimo wszystko porównanie wypadnie na korzyść sławnej Rady, gdyż przynajmniej formalnie jest słuszność po jej stronie, oczekując uchwalenia przez Sejm ordynacji wyborczej. Natomiast zarząd Miejskiej Kasy chorych tak zasmakował w rządach, że obca mu jest myśl, by obecny błogi stan mógł się kiedykolwiek skończyć. Nie poruszamy obecnie bynajmniej gospodarki w Kasie Chorych, musimy tylko podnieść fakt, że zarząd Kasy chorych nie rozpisuje i nie przeprowadza nowych wyborów, aczkolwiek jest do tego obowiązany.

Czy zwleknięcie z wyborami pochodzi z obawy, przed nowymi żywiołami, które na gruncie krakowskim wydobyły się na powierzchnię życia politycznego, czy też z lekkomyślności? Może z obawy! Wszak w Warszawie grupy narodowe odniosły zwycięstwo, mimo, że inteligencja należąca do kasy chorych nie wzięła w nich udziału w wyborach.

Można uprzedzić panujący dotychczas w tutejszej kasie chorych odłam polityczny, że skończona już bezpowrotnie dawna sielanka gdy przy wyborach prawie że bez żadnej walki przeprowadzał swoich kandydatów.

Należy przypuszczać, że obecny zarząd miejskiej Kasy chorych, nie ulegnie się zapowiadanej walki i usunie bezprawny stan, jaki obecnie panuje.

Konsekwencją bezprawia może tu być tylko rozpisanie nowych wyborów.

Przypominamy zarządowi, że nowa ustawa o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby uchwalona została 19 maja 1920r. a obowiązuje od jej ogłoszenia, t. j. od 9-go czerwca 1920 roku.

Przypominamy tę sprawę także Województwu Krakowskiemu, które powinno przestrzegać, aby instytucje, podległe pewnym ustawom do nich się stosowały.

ZWIĄZEK LUDOWO-NARODOWY. Posiedzenie Komitetu wykonawczego Z. L. N. odbędzie się dziś we czwartek dnia 22. lutego o godz. 7 wieczór w Sekretarjacie.

„ZAGADNIENIA NAPRAWY SKARBU”. Odczyt na ten temat wygłosi poseł Jerzy Zdziechowski w sobotę w sali Tow. Rolniczego (pł. Szczepański 8) o godz. 6 wiecz. Bilety wesznej do nabycia w firmie p. Wierzejskiego Bolesława. Rynek A—B (róg ul. Florjańskiej).

KOMITET ARTYST. DORADCZY KATEDRY NA WAWELU zwrócił się do Prof. Un. Jag. PP. Dziewońskiego i Tadeusza Estreichera z prośbą o zbadanie przyczyn zaradka niszczącego cynkowe części sarkofagów królewskich. Postanowiono natychmiast przystąpić do naprawy uszkodzeń dachów kilku kaplic wieży zegarowej i skarba. W grobach królewskich postanowiono w kilku miejscach dać zagrody z krat żelaznych. W najbliższym czasie ukaze się przewodnik na Katedrze napisany i ozdobiony przez Włodzimierza Tetmajera.

Księga, w której każdy ofiarodawca będzie mógł własnoręcznie się podpisać, będzie umieszczona w zakrystji katedralnej. Datki należy składać w P. K. O. 151.931, albo w Banku Małopolskim. Przy zawiązywaniu Komitetu Książę Biskup A. Sapieha zaprosił Departament Kultury i Sztuki. Obecnie Kierownik Min. Oświecenia P. Mikułowski-Pomorski, w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Kultury i Sztuki P. Janem Skotnickim, powierzył reprezentację w Komitecie Prof. Dr. Jerzemu Hr. Mycielskiemu, jako członkowi państwowej Rady Sztuki.

RADA NACZELNA MŁODZIEŻY WSZECHPOLSKIEJ W KRAKOWIE. (a) Dnia 4 marca br. odbędzie się w Krakowie Zjazd Rady Naczelnej Młodzieży Wszechpolskiej. W zjeździe wezmą udział delegaci Warszawy, Lwowa, Poznania, Wilna, Lublina, Cieszyna i Krakowa.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj po raz 7-my świetna komedia francuska „Sławia artystka“ w koncertowym wykonaniu artystów z pp. Bednarzewską, M. Modzelewską, Orlikówną, Nowakowskim, Kwiatkowskim, Niewiarowiczem na czele. Znakomita sztuka może rzadko pojawiać się na afiszu wskutek powtórzeń sukcesowego „Janosika“, ciesząc się od premjery niesłabnącem powodzeniem.

Oclem utrzymania chlubnej swej tradycji, posiadania w każdorocznym repertuarze choćby jednego z dzieł Wyspiańskiego po „Kławie“, wystawionej w pierwszej części sezonu, pierwsza nasza scena na skutek licznych życzeń, wznawia obecnie „Wesele“, nie grane u nas od 4 lat. Wznawienie „Wesela“ pod kierunkiem najznakomitszego jego inscenizatora p. Józefa Sosnowskiego, grającego swą niezapomnianą kreację Dziennikarza, powitane będzie niewątpliwie gorąco przez publiczność

Z DNIA.

Niepoprawny Kraków.

Na marginesie pobytu p. Gille'a w naszym mieście.

(1.) Onegdaj odbył się w naszym mieście koncert znakomitego pianisty francuskiego Wiktora Gille. O osobie samego koncertanta warto powiedzieć słów kilka.

Pan Gille jest gorącym przyjacielem Polski i Polaków, a sympatji tych swoich nie ogranicza tylko do czczych frazesów, jak to czynią niestety zazwyczaj tzw. „przyjaciele Polski“, lecz objawia je w czynie. Przebywając stale w Paryżu, grywa tam zawsze bezpłatnie na wszystkie polskie cele we Francji i nie szczędzi nigdy swej pomocy materialnej polskiej kolonii w Paryżu. Obecnie na własny koszt przyjechał z Francji do Polski, by w szeregu miast dać tu 6 wielkich koncertów zupełnie bezinteresownie, wyłącznie na narodowe i społeczne cele polskie.

Fakt taki, będący wyrazem naprawdę szczerzej przyjaźni dla nas powinno społeczeństwo nasze należycie odczuć i ocenić. Czy stało się tak w rzeczywistości w Krakowie? Niestety nie! Zimna i obojętna publiczność krakowska i w tym wypadku zawiodła, jak to jej się nieraz zdarza. I gdy ofiarnego koncertanta, grającego we Lwowie, podejmowały tam owacyjnie tak domy prywatne jak i instytucje, na cele których koncertował, gdy na koncercie jego w Iwowskim Tow. muz. sala była wyprzedana, a na estradzie musiano dostawić 200 miejsc, w antrakcie zaś przyjmowano artystę serdecznymi mowami i owacją kwiatową, u nas...

U nas, niestety, na koncercie ofiarowanym przez p. Gille na cele odbudowy Wawelu, sala Starego Teatru wiała przykrem zimnem; przybyła garstka „śmietanki towarzyskiej“, która nie zdołała wypełnić pustki, spowodowanej brakiem szerszych sfer i ostentacyjną nieobecnością „mniejszości narodowych“, zasilających stale salę koncertową. Nie zdobył się też nikt na publiczne wyrażenie kilku bodaj słów podziękii ofiarnemu artyście; i w całym Krakowie nie znalazł się poza prezesem Akad. Umiejętności prof. Morawskim nikt, ktoby podjął wyjątkowego zaiste Francuza w swym domu.

To też p. Gille, człowiek ogromnie wrażli-

krakowską, zawsze chętną usłyszenia tego arcytworu w nieskażonej formie, u nas przechowywanej. „Wesele“ wchodzi na afisz 3 marca.

POŻAR W AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI.

Wczoraj o godz. pół do 12 powstał pożar na I. piętrze w Sali zbiorowej Akademji umiejętności przy ul. Sławkowskiej. Ogień wybuchnął od komina, do którego była wpuszczona belka, a od której począł się palić sufit. — Wezwana straż pożarna wkrótce ogień zlokalizowała.

POŻAR. Dziś rano powstał pożar przy ul. Łobzowskiej 38 w suszarni drzewa. Ogień powstał wskutek nadmiernego gorąca, od którego zapaliło się drzewo złożone tam do suszenia. Straż pożarna pożar zlokalizowała.

ZNALEZIONY ZEGAREK. Anna Lachowicz znalazła damski srebrny zegarek, który właścicielka może odebrać w V komisariacie w Podgórzu.

ZŁODZIEJ, KTÓRY OKRADEŁ AKADEMIKÓW. Wczoraj popołudniu skradziono z garderoby w klinice chorób wewnętrznych słuchaczowi T. Krzyszkowskiemu palto wartości pół miliona marek. Jako sprawcę tej kradzieży aresztowano Juliana Kohna 22 lat z Warszawy, który w toku dochodzeń przyznał się do tej kradzieży. Stwierdzono nadto, że Kohn dzień przedtem skradł z kliniki medycznej przy ul. Kopernika 15, 3-y futrzane czapki i kołnierz na szkodę słuchaczy.

ARESZTOWANIA ZA KRADZIEŻE. Wczoraj aresztowano Józefa Chytręgo lat 23 z Krakowa za kradzież fasoli z wozu na pl. Szecepańskim. — Za włamanie do sklepu St. Sawickiej w Dębniakach aresztowano 21 bm. Edmunda Stasiaka lat 20 z Podgórza. — Aresztowano Dawida Steina za kradzież rury ołowianej w hotelu Spałka przy ul. Miodowej.

wy i nerwowo, z którym miałem zaszczyt zamienić słów kilka, odczuwszy owo „zimno“, specyficznie krakowskie, powiedział rzecz bardzo smutną, znamienne: że znalazłszy się w sali Starego Teatru poczuł się jakby w jakiejś... n. p. sali monachijskiej, w atmosferze ludzi, którzy nie zdołali jeszcze z siebie zrzucić... nastroju zaboru austriackiego...

Mówiąc wogóle o Polsce, oświadczył znakomity artysta: — Jesteście zalani jeszcze przez obcych: żydów, Niemców i Rosjan i od tego musicie się za wszelką cenę uwolnić, inaczej nie wytworzycie u siebie zdrowej atmosfery moralnej! Gdy zaś ktoś, unosząc się nad interpretowaniem przez artystę utworów Szopena, zauważył, iż nie wyobrażał sobie, aby „cudzoziemiec“ mógł tak oddać istotę muzyki Szopena, pan Gille odparł przekonywująco:

— Je ne suis pas un „etranger“. (Ja nie jestem „cudzoziemcem!“). Cudzoziemcem dla Polski może być tylko Niemiec, czy Rosjanin, lecz nigdy Francuz!

Jedną z sympatycznych niezwykle cech wybitnego artysty, zbliżających go bardzo do naszego ducha i sposobu myślenia, jest jego wielka religijność. I oto nowy dowód jego sympatyzowania z Polską: p. Gille, słyszawszy o cudownej Matce Boskiej Częstochowskiej i Jej roli w dziejach Polski, postanowił wczoraj wracając do Warszawy wraz ze swą ciotką starszka (która towarzyszy mu z Paryża w całym tournée artystycznym po Polsce), zatrzymać się w Częstochowie, by złożyć hołd naszej „Czarnej Madonnie“. Szczerzy nasz przyjaciel zamierza też zawieść duży obraz polskiej Świętej Pani do Francji i umieścić go w kościele w Montmorency.

ZE SPORTU.

MAKKABI — PODGÓRZE 9:1 (5:0)

Pomimo nieodpowiednich warunków atmosferycznych, odbył się w niedzielę na boisku Makkabi mecz pomiędzy Makkabi a Podgórzem, zakończony zwycięstwem pierwszych. Grę utrudniał śnieg i zamrażnięte kałuże, pomimo to gra toczyła się w dość szybkim tempie i wykazała dużą przewagę gospodarzy. Honorową bramkę zyskuje Podgórze strzałem Heima! Publiczności, jak na zimę dużo. Sędziował Dr. Lustgarten.

DOTYCHCZASOWY STAN MISTRZOSTW WIEDENSKICH W KLASIE A.

Amatorzy punktów 19 (stosun. bram.) 40:17 Rapid 18 (42:24) — Admira 14 (35:22) — Hertha 14 (22:18); Wacker 13 (23:21) — Sportklub 12, Vienna 12, V. A. F. 12, Hakoeh 10, Simmering, Rudolfshuegel, W. A. C. po 8, Florisdorf 6.

Przemysł, handel i giełda.

ULGOWY KREDYT DLA PRZEMYSŁU.

Komisja do spraw pożyczek ulgowych dla wielkiego przemysłu, uchwaliła szereg zmian w warunkach udzielania pożyczek ulgowych, ze względu na to, że Poczciowa Kasa Oszczędności (z której pośrednio pochodzą fundusze 300 milionów mk.) odpowiednio zmienia warunki swych pożyczek.

Przedewszystkiem uległ skróceniu maksymalny termin pożyczek. — Ustalony początkowo na 3 lata, ulegał on stopniowej redukcji najpierw do 1 roku, potem do 6 miesięcy, obecnie został on ustalony na 3 miesiące. Do decyzji tej przyczynił się w pewnej mierze także wzgląd na obecną sytuację finansową państwa i niepewność, co przyniesie najbliższa przyszłość.

Stopa procentowa od pożyczek z funduszu 300 milionowego została ustalona na 12 proc. rocznie, plus i jedna czwarta procent prowizji jednorazowego na rzecz Polskiego Banku Krajowego od każdej wypłaconej sumy.

W dalszym ciągu posiedzenia komisja przyznała nowe pożyczki 10 firmom na łączną sumę 200 milionów mk. — Wysokość poszczególnych pożyczek waha się od 10-40 milionów. — Sumy te są w obecnych warunkach finansowych tak drobne, że „wielki“ przemysł wcale z tych pożyczek nie korzysta.

GIEŁDA.

Kraków. (PAT).

Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych tr. 45000—48000, cz. 45000—48000, tr. 45500—47000, funty szterl. 210000—225000, czeki 210000—225000, tr. 215000—216500, floreny, holenderskie 17500—19500, cz. 17500—19500, tr. 18500—18650, franki francuskie 2700—2950, cz. 2700—2950, tr. 2725—2750, franki belgijskie 2500—2700, cz. 2500—2700, tr. 2550, franki szwajcarskie 8500—9000, cz. 8500—9000, tr. 8500—8900, marki niemieckie 1.60—2.10, cz. 1.70—2.20, tr. 1.81—1.93, korony, austriackie 0.58—0.66, cz. 0.60—0.68, tr. 0.62—0.63 1/2, korony czeskie 1300—1450, tr. 1330—1380, cz. 1300—1450, tr. 1325—1380.

Akcje: PTH. 3700—4000, tr. 3800, Pharma 17000—18000, tr. 17300, Polski Glob 900—1000, tr. 950, Żegluga Polska 1000—1100, tr. 1050, Zieleniewski 72000—78000, tr. 73000, Automotor 3000—3600, tr. 3500, H. Cegielski 120000—130000, Trzebinia 23000—27000, tr. 23500, Pocisk 5700—6200, tr. 5850, Górka 60000—64000, tr. 62000, Siersza górnicza 60000—64000, tr. 37500, Tepege 36000—40000, Polska nafta 7500—8500, tr. 7900, Ojkos 70000—80000, Strug 6500—7500, Krakus 13000—15000, tr. 14000.

Warszawa. (PAT).

Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych tr. 45500—48500, sp. 48240, kup. 47760, kor. czeskie tr. 1370, marki niemieckie 1.97—1.97 1/2. Czeki: Gdańsk tr. 1.85—1.95—1.88, sp. 1.90, kupno 1.86, Berlin tr. 1.85—1.95—1.88, sp. 1.90, kupno 1.86, Belgja 2500—2625—2590, sp. 2603, kupno 2577, Londyn tr. 216000—228000—227000, sp. 228100, kupno 225900, Nowy York tr. 45500—48500—48300, sp. 48540, kupno 48060, Nowy York drobne sp. 48490, kupno 48010, Paryż 2825—3000—2975, sp. 2990, kupno 2960, Praga 1395—1435, Szwajcaria 9150—9300—9250, sp. 9200, kupno 9100, Wiedeń tr. 0.65 1/4—0.67—0.66 i pół, sp. 0.70 1/2, kupno 0.60.

Zurych. (PAT).

Zamknięte giełdy. Berlin 002.32, Holandia 210.20, Nowy York 529 1/2, Londyn 24.97, Paryż 32.55, Medjolan 25.60, Praga 15.62 1/2, Budapeszt 0.19 1/4, Bukareszt 2.37, Belgrad 5.07 1/2, Sofja 3.00, Warszawa 0.01.40, Wiedeń 00074 1/2, austr. korona stempl. 00075.

Włamywacz, który kradł z... miłości do sztuki.

Proces gentlemiana-włamywacza. — Oskarżony pełen skruchy. — Blamaż policji paryskiej, a tryumf dziennikarzy. — Uroczyste cało palenia. — Skazany na 10 lat więzienia.

Paryż w lutym.

(1.) Przed paru dniami donosiliśmy o toczącym się obecnie w Paryżu sensacyjnym procesie, którego bohaterem jest gentleman-włamywacz Serge de Lenz, oskarżony o 35 kradzieży z włamaniem.

Przebieg rozpraw sądowych miał kilka ciekawych momentów. Oskarżony zachowywał się przez cały czas niezwykle wytwornie; — w czasie zeznań świadków wyrażał za każdym razem

SWÓJ SZCZERY ŻAL,

że przedmioty przezeń skradzione, a obecnie przejęte przez sąd, nie zostały dotąd zwrócone prawnym ich właścicielom.

W czasie tego procesu przytrafiła się policji paryskiej niemila przygoda. Serge de Lenz miał dwio przyjaciółki, jedną starą, która go utrzymywała i drugą, młodą 18-letnią Zouzou, którą on utrzymywał, lecz czasami i oszukiwał. Otóż owa Zouzou zawezwana na świadka nie mogła stanąć do rozprawy, gdyż jak policja stwierdziła przebywa ona we Włoszech i

NIE MOŻNA JEJ NIGDZIE ZNALEZĆ.

Paryscy dziennikarze okazali się tymczasem sprytniejsi od policji. Oto odkryli i to bez wielkiego trudu pannę Zouzou w Paryżu; mieszka ona w wytwornej dzielnicy Monceaux i co wieczora pod własnym nazwiskiem występuje w jednym z Varietes. Po tem odkryciu dziennikarzy można było sprowadzić panią do sądu rozpraw, a wiadomość o tem zwiększyła napływ publiczności do sądu.

Jednym z sensacyjnych punktów procesu było oskarżenie Lenza skierowane w stronę jednego z inspektorów policji, który znając dobrze Lenza miał rzekomo ciągiem nagabywaniem go o pieniądze skłaniać zbrodniarza do

CORAZ TO NOWYCH KRADZIEŻY.

Oskarżenie to jednak nie pomogło włamywaczowi w akcji uniewinnienia się.

Pomiędzy świadkami zeznawała też pokojówka rodziców Lenza, elegancka subretka, jakby wzięta ze sceny teatru; zeznawała ona, że „panicz“ codziennie szedł do wielkiego pieca i palił w nim rozmaite rzeczy. Służąca uważała go za nieco „pomyłonego“. Gdy przewodniczący zadał jej pytanie dlaczego nie mówiła nic o tych

rodzinie oskarżonego, subretka odpowiedziała z prostotą:

— Przecież matka jego widziała kilka razy, jak pan Lenz palił koronki. Gdy zaś na uwagę tę rzekł obrońca oskarżonego, że „w takim razie pani de Lenz zasługiwałaby na wymówkę, „kochający syn“ ofuknął gniewnie:

— Zabraniam panu wyrażać się w ten spo-

Złość bogów przejawia się w dziwnych przepowiedniach.

Na marginesie naukowych poszukiwań angielskich w Egipcie.

(1.) W ostatnich dniach w czasie prowadzenia dalszych poszukiwań w Dolinie Królów w Luksorze

zagasło nagle światło

i z powodu braku oświetlenia robotnicy musieli przerwać pracę w zewnętrznej sali grobowca Tut Ankh Amena.

Fakt ten spowodowany był jedynie zwycajnem krótkim spięciem, lecz Egipcjanie przywiązują doń wielkie znaczenie, widząc w zgaśnięciu światła

przejaw złości bogów.

Wogóle bujna wyobraźnia Egipcjan powiększa każdy najdrobniejszy fakt do niezwykłych rozmiarów. Tubylecy opowiadają n. p. że zanim rozpoczęto akcję kopania w Luksorze, ulubiony kanarek p. Cartena, badacza angielskiego, przewodzącego akcji wykopalisk, zginął nagle ukąszony przez węża.

sób o mojej matce!

Lekarze sądowi stwierdzili, że Lenz aczkolwiek na wskróś spaczony i perwerzynny jest najzupełniej za swoje czyny odpowiedzialny.

Prokurator zażądał wymiaru jak najsurowszej kary. Po mowie obrońcy, oskarżony wyrzekł następujące słowa: „Byłem zawsze chory. Zatraciłem przytomność umysłu. Od pierwszej chwili żałowałem głęboko tak jak i teraz żałuję iż dokonałem tego, o co mnie oskarżają, a moje szczere przyznanie się do winy jest chyba najlepszym

DOWODEM MEJ SKRUCHY

Sędziowie naradzali się przez 2 i pół godziny, przyczem wydali wyrok, skazujący włamywacza-gentlemiana na 10 lat więzienia i 20 lat wydalenia z Paryża.

Od środy dn. 21 lutego b. r.

K I N O **M A R G O T** **W A N D A**

Arcydzieło francuskie w 6-ciu aktach.
Najwspanialszy film sezonu pod względem techniki zdjęć. — Wystylizowany artyzm sztuki z galerii mistrzów.
Odmalowana boskość natury.

w Krakowie, ul. Gertrudy L. S.

Trójka mocarna.

(Powieść)

Bezwiedna bigamja. — Ostatni atut dra Glossina. — Zimna krew lady Diany. — Doktor Glossin obrażony do żywego. — Groźba.

— Fryderyk...

Lady Diana zachwiała się i byłaby runęła na ziemię, gdyby jej doktor Glossin nie pochwycił.

— Spokoju, milady! Na miłość boską! Co ja uczyniłem! Niech mi pani wybaczy moją niezręczność.

Zaprowadził na wpół przytomną do ławki sam usiadł obok niej.

— Fryderyk... Fryderyk...

Głucho dobywały się te słowa z jej pośladkowych warg.

— Fryderyk Boyce nie żyje, lady Dianko...

— Nie żyje? — Oczy lady otwarły się nie naturalnie szeroko. — Przed chwilą... sam pan mówił...

— Fryderyk Boyce umarł w dwie godziny później. Pchnięcie było śmiertelne.

Odetchnęła głęboko. Diana wyprostowała się.

— Czy to prawda?

Spojrzała na doktora, jakby chciała przeliknąć go do głębi duszy.

Doktor dobył z portfela papier i wręczył go jej

Lady Diana potrząsnęła głową i opuściła kartkę.

— Co to jest?

— Jest to urzędowe zaświadczenie tego komisariatu policji w San Francisco o śmierci Fryderyka Boyce, która nastąpiła 9 V. 1950 r.

Lady Diana założyła ręce na piersi i oparła głowę o poręcz ławki. Tak siedziała długo.

— Opowiadaj pan dalej, panie doktorze.

Wy rzekła to ze spokojem i mocą, która wprowadziła Glossina w zdumienie.

— Przy nieboszczyku nie znaleziono żadnych papierów! To co podałem o tej osobie przyjęto w policji z niedowierzaniem, bo przecież dokładnie przed dziesięciu dniami doniosły dzienniki o śmierci Fryderyka Boyce w miejskim szpitalu. Nie zmieniłem jednak swego zdania. Wszczęto dochodzenia, które wykazały, że ten, który zmarł w szpitalu, nie był prawowitym właścicielem znalezionych przy nim dokumentów. W stanie pijanym skradł je prawdziwemu właścicielowi. Tak ustalono dzień śmierci Fryderyka Boyce na 9. maja.

Doktor Glossin zamilkł na chwilę, oczekując wrażeń, jakie wywrą jego słowa na lady Dianę. Daremnie.

Lady Diana zachowała swój posagowy spokój.

Rozdrażniony doktor Glossin ciągnął dalej.

— Teraz powstaje dziwna sytuacja, że łaskawa pani została poślubiona lordowi Majland... raczej jak wtedy nazywał się mr. Clinton, podczas gdy pierwszy jej małżonek był jeszcze przy życiu. Według prawa trudno być

dzie pani z tego uczynić jakiś zarzut, gdyż miała pani w ręku akt zajścia, co prawda fałszywy.

— Lecz głos... oficjalnej opinii ciąży ciężko na członkach highlife'u...

Mówiąc to, przyczaił się, czekając wrażeń swych słów.

— Czy pan już skończył, panie doktorze Glossin?

Glossin skinął głową. Lady Diana zmierzyla go wzrokiem od stóp do głowy.

— Ile pan żąda za swe milczenie.

Jak pod uderzeniem bicia porwał się doktor.

— To mnie?... Pani mi chce pieniądze ofiarować?... Niech się pani ma na baczności! Ja nigdy nie zapominam urazy!

— Czegóż pan innego żąda, panie doktorze?

— Proszę, tylko dalej nie w tym tonie. Mógłbym uleść pokusie i przerwać rozmowę... Nie na moją szkodę bynajmniej.

— Po co mi pan w takim razie opowiadał tę historję?

Glossin gryzł wargi z wściekłości. Sądził, że dobrze zastawił sidła, pokazując fałszywane świadectwo śmierci, wystawione przez urząd policyjny. Wydostanie takiego dokumentu było dla doktora Glossina rzeczą śmiesznie łatwą. Udowadniał on tem samemu lady Dianie bigamję, popełnioną wprawdzie z nieświadomości. Pozycja jego była tak silną, a jednak uczuł się przypartym do muru.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Wyjaśnienia i porady
w sprawach ogłoszeń zupełnie bezpłatnie w Administracji, Kraków, Dana-jewskiego 7. Telefon 2502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9-1 w połu-dnie i od godziny 4-7 wieczorem.

CENY OGŁOSZEN: Za 1 wiersz milimetry: W zwykłych ogłoszeniach Mk 250. — Układ tabelaryczny Mk 500. — Nadesłano Mk 600. — Komunikaty po kro-nice Mk 800. — Głosy publiczne i Dział ekonomiczny Mk 900. — Ogłoszenie na 1-szej stronie Mk 1200. — Drobne ogłoszenia po Mk 100 za słowo. — Matrymo-nialne i korespondencje prywatne do Mk 200 za słowo. — Ogłoszenia w dniu świątecznym o 250% drożej.

Drobne ogłoszenia.

Wolne posady

MASZYNISTA zdolny i pracowity potrze-bny do Parowej Fabryki dachówek i cegiel. U-względnia się tylko po-dania zaopatrzone w od-pisy świadectw z wy-niesieniem żądanych poborów. Zgłoszenia pod Nr. 598 do „Gońca Kra-kowskiego”. 598

GOSPODYNIE, kuchar-kę, umiejącą bardzo dobrze gotować, tylko najlepszymi świade-ctwami przyjmie zaraz Stanska, Dom, Rynek p. Montowo (Pomorze). 603

Sprzedaż

Tokarnie, Heblarki, Strugar-ki, Wiertarki, Garty, Loko-mobila, Stal, Żelazo, Szyny, Blacha żelazna, cynkowa. Beczki, poleca . 449

„PILOT”
LWÓW, ul. Batorego 4.

HERBATNIKI angielskie (Mixed Cakes supe-rieurs) próbnny pakiet cetero kilo netto około 1.200 sztuk wysła opła-ćnie za nadesłaniem Marek 28.000. Parowa fabryka ciast angielskich Stani-sław Turgul, Jarosław. 547

6 morg ogrodu z sadem w Przemysłu wy-dzierżawie zawodowe-mu ogrodnikowi, wiadomość Krantwaldowa, Kraków, ul. Łobzowska 1. 27. 513

Ofiarujemy do bieżącej dostawy
masło deserowe,
tworog,
ser śmietankowy,
czysty i w bochenkach.
MICHAŁEK i Ska
Poznań, Plaskowa 8.
Tel. 52-60. 546

LIS biały bardzo tanio do sprzedania, Reto-ryka 9, parter, pierwsze drzwi na lowo od 2 1/2 do 3 1/2. 588

MELYN PAROWY na pol-skim Górnym Śląsku 5 minut od kolei - 2 wal-ce i kamień najnowszych konstrukcji do sprzeda-nia. Zgłoszenia: Alfons Reszka Imielin powiat Pszczyna. 622

GUMOWE buty rybackie amerykańskie nowe, lornetka ośmiokrotna z in-teralem sprzeda „Prasa”, Karmelicka 16 562

Lokale

MIESZKANIE dwa po-koje kuchnia łazienka do wynajęcia w domku stojącym w ogrodzie za wyrestaurowanie tegoż. Bliższa wiadomość Biuro Architektoniczne Karma-licka 35. 632

DAM 2 pokoje z ku-chnią, przedpokojem, piwnicą, ogrodem i do-platą w Krzeszowiecach za 2 pokoje z kuchnią w Krakowie. Zgłoszenia pod „P. C.” do Admini-stracji „Gońca Krakow-skiego”. 587

Różne

KONCESJĘ na zakład Fotograficzny sprze-dam. Zgłoszenia pod „Koncesja” do Admini-stracji „Gońca” 594

SPOLNIKA 50-80 miliona Mkp. poszukuje się do nowo wybudowanego nity-na w Krakowie. Zgłosze-nia listowne do Biura Wła-dysława Ropskiego, Kra-ków ul. Zwierzyniecka 32. Pod „Udziałowiec”. 432

OBIADY bardzo sma-oczne i tanie Smoleńska 16 II piętro. 586

POSZUKUJE pożyczki 10 milionów mk. Dam dobry procent i zabezpie-czenie hipoteczne. w kor-cach zboża ew. innych produktach tak, żeby po-życzający na spadku wal-uty nie stracił. Zgło-szenie w Adm. „Gońca” pod „Hipoteka”. 579

Natychmiast do nabycia w Poznańskim:

Folwark miejski 320 morg, w tem 40 morg łąki, 5 minut od stacji, miasta powiatowego i wyższej szkoły, na miejscen w całym folwarku światło elektryczne, budynki murowane pod twardym dachem, wielki zapas zboża, inwentarz martwy kompletny, żywy, 6 koni, 6 wołów robocz, 30 sztuk bydła, tylko rozplodowe — zaraz do objęcia za cenę 240 milionów.

Folwark 203 morgi, inwentarz żywy: 24 sztuki bydła 5 koni i drób — martwy nadkompletny. Bu-dynki nowe. Cena 140 milj.

Gospodarstwo 140 morg, budynki nowe, kom-pletny żywy i martwy inwentarz, cena 90 milj. 92 morgi kompletna, 60 milj. — 120 kompl. 85 milj. 60 morg, 6 klm. od Poznania, cena 120 milj.

Oprócz wymienionych mam także większe i mniej-sze majątki na sprzedaż tylko z rąk niemieckich. Bliższych informacji udzieli tylko poważnym reflektantom:

Dom Rolniczo-Handlowy
P. RUTKOWSKI
Poznań, pl. Działowy 6.

619

Otwieram dnia 1 marca

kurs kroju i szycia.

Zgłoszenia: ul. Czapskich 3. W pracowni sukien damskich **Marji Porębskiej.**

OGŁOSZENIE.

Ks. Julian Adam 2 im. Knopp, urodzony w r. 1885, syn Adama i Otylii, katecheta we Lwowie.

Mikołaj Oszust, urodzony w r. 1892, syn Kazi-mierza i Eudokeji, kupiec, zamieszkały w Koreli-cach, pow. Nowogród.

Aron Dawid Rok, urodzony w r. 1868, syn Eli Rywki Rok, urzędnik Kasy Skarbowej w Buczaczu.

Jan Chudy, urodzony w roku 1896, syn Tacjana Chudy, rolnik, zamieszkały w Koszowie powiat Czortków.

Grzegorz Gostawski, urodzony w r. 1901, syn Stefani Gostawskiej, ślusarz, zamieszkały w Kopy-czyńcach.

Wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę nazwi-ska rodzowego, a to:

Ks. Julian Adam 2 im. Knopp na nazwisko Knopiński.

Mikołaj Oszust na nazwisko Doszecki.

Aron Dawid Rok na nazwisko Fischman.

Jan Chudy na nazwisko Dawybida.

Grzegorz Gostawski na nazwisko Jachimowicz

Województwo podaje powyższe prośby do pe-wszecznej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z 24 października 1919. Dz. Ust. Rz. P. Nr. 83 poz. 478 wolno przeciw ich uwzględnie-niu zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarządy, które podać należy do tutejszego Woje-wództwa w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Mo-nitorze Polskim”, które równocześnie zarządza się

Województwo **Ternopolskie.**

581

ZGINAŁ pies Doberman. Uczciwy znalazca od-prowadzi na ulicę Czarno-wiejską 32 parter, gdzie otrzyma wysokie wynagrodzenie. 631

W. KUCHARSKI

SP. / AKC.

FABRYKA DRUTU I WYROBÓW DRUCIANYCH
(przedtem J. Górski, W. Kucharski i Ska Tow. Akc.)

Kraków-Podgórze, ul. Romanowicza 5.
Tel. Nr. 277.

Masowa produkcja drutu i wyrobów drucianych

I. Druty:

Żelazne, twarde i żarzone, pocynkowane, mie-dziane. Drut sprężynowy twardy, galwanizowany. Drut dla telegrafów i telefonów. Druty kolezaste, zwykłe i pocynkowane.

II. Wyroby druciane:

Druciane siatki plecione do wszelkich ogrodzeń. Siatkowe ochrony pasów transmisyjnych, maszyn, schodów, okien dachowych i t. p. Druciane raly (siatkowe) do żwiru, węgla, kamienia, wycieraczki siatkowe i t. p. Druciane tkaniny. Druciane materace do łóżek siatki sprężynowej w ramach żelaznych.

III. Wyroby żelazne:

Kompletne ogrodzenia placów, parków, gazonów. Bramy i bramki żelazno-blaszane, siatkowe i t. p. Żelazne wiązania dachowe, okna fabryczne, inspek-towe i t. p. Meble żelazne zwyczajne dla szpitali, koszar, baraków i t. p. 401

Fachowe porady, kosztorysy i t. p. bezpłatnie.

Uwaga gospodyń
KUNEROL
NAILEPSZY TŁUSZCZ ROŚLINNY
ukazał się znowu w sprzedaży 451

„KSIĘGARNIA POLSKA”
Tow. Akc. Księg. Polsk. na Śląsku
KRUL. HUTA, ul. Wolności 16
Katowice ≡ Mysłowice
poleca swój dobrze zaopatrzony **Sortyment**
Niemieckie książki
wszelkich gałęzi wiedzy po cenach oryginalnych.
Obliczanie marek polskich według kursu dziennego.